C/2025/5161

28.10.2025

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, (UE) 2021/2115 i (UE) nr 251/2014 w odniesieniu do niektórych zasad rynkowych i środków wsparcia sektorowego w sektorze wina i w odniesieniu do aromatyzowanych produktów sektora wina

(COM(2025) 137 final – 2025/0071 (COD))

(C/2025/5161)

Sprawozdawca: **Josep PUXEU ROCAMORA**

Doradczynie i doradcy	Ignacio SÁNCHEZ RECARTE (z ramienia sprawozdawcy)
Procedura ustawodawcza	EU Law Tracker
Wniosek o konsultację	Parlament Europejski, 5.5.2025 Rada, 8.5.2025
Podstawa prawna	Art. 43 ust. 2 i art. 304 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej
Dokumenty Komisji Europejskiej	COM(2025) 137 final
Odpowiednie cele zrównoważonego rozwoju	Cel 12 – Zapewnić wzorce zrównoważonej konsumpcji i produkcji
Sekcja odpowiedzialna	Sekcja Rolnictwa, Rozwoju Wsi i Środowiska Naturalnego
Data przyjęcia przez sekcję	25.6.2025
Data przyjęcia na sesji plenarnej	17.7.2025
Sesja plenarna nr	598
Wynik głosowania (za/przeciw/wstrzymało się)	153/3/2

1. ZALECENIA

Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES)

1.1. Podkreśla znaczenie społeczno-gospodarcze sektora wina dla Unii Europejskiej ([1]).

(i) Jego wartość rynkowa wynosi 100 mld EUR, a jego wkład w PKB UE wynosi 130 mld EUR. W 2022 r. wina europejskie eksportowano do 194 różnych krajów, a łączna wartość wywozu wyniosła 17,9 mld EUR, co odegrało kluczową rolę w zmniejszeniu deficytu bilansu handlowego UE o 3,7 % wyłącznie dzięki eksportowi wina.

(ii) Sektor przyczynia się również do wsparcia społecznego, tworząc łącznie 2,9 mln miejsc pracy i ożywiając obszary wiejskie dotknięte wyludnieniem. Sektor ten charakteryzuje się wyjątkową wydajnością, generując wyższą wartość dodaną w przeliczeniu na pracownika w porównaniu z podobną działalnością w innych sektorach na każdym etapie łańcucha wartości (+ 90 % w przypadku uprawy winogron w porównaniu z produkcją roślinną i zwierzęcą; + 16 % w przypadku produkcji wina w porównaniu z produkcją przemysłową; oraz + 5 % w przypadku wprowadzania wina do obrotu w porównaniu ze sprzedażą żywności i napojów). Ponadto gospodarstwa winiarskie są o 15 % rentowniejsze niż przeciętne gospodarstwa w UE, oferując realną alternatywę ekonomiczną dla osób mieszkających na obszarach wiejskich.

([1]) Sprawozdanie PwC 2024 dla CEEV „Economic, social and environmental importance of the wine sector in the EU" [Gospodarcze, społeczne i środowiskowe znaczenie sektora wina w UE]: https://www.dropbox.com/scl/fi/m0780by1gj1vnzfl1qo4n/Report-PwC-on-EU-wine-sector_full_032024.pdf?rlkey=dui2nddbh4mxtj8q942x78q99&e=1&dl=0.

(iii) Sektor winiarski odgrywa kluczową rolę w utrzymaniu liczby ludności na obszarach wiejskich: uprawy winorośli zajmują ponad 3,1 mln hektarów na obszarach, na których często nie ma alternatyw ekonomicznych. Większość z 2,2 mln unijnych gospodarstw winiarskich prowadzi działalność na małą skalę, ale pomimo niewielkich rozmiarów winnice te przyczyniają się znacząco do rozwoju gospodarki wiejskiej i produkcji wina w UE. W regionach wiejskich, gdzie rozwijają się winnice, niemal udaje się utrzymać liczbę ludności – z jedynie niewielkim spadkiem o 0,4 %. Z kolei obszary, na których winnice kurczą się, odnotowały znaczny – 6,5-krotnie większy spadek (o 2,6 %) liczby ludności.

(iv) Łączny wkład fiskalny sektora wina wyniósł w 2022 r. prawie 52 mld EUR, przy czym ponad 57 % z niego stanowiły składki na ubezpieczenia społeczne. Odpowiada to około 0,7 % ogólnych wydatków publicznych w UE.

(v) Europejski sektor wina ma nie tylko bezpośrednie skutki gospodarcze, lecz opiera się również na głęboko zakorzenionej w krajobrazie społecznym tradycji kulturowej. Odzwierciedla on różnorodne dziedzictwo, ukształtowane przez wieki historii i innowacji, w którym każdy *terroir* przyczynia się do tworzenia prawdziwej mozaiki regionów produkcyjnych. Uprawa winorośli nie dotyczy wyłącznie produkcji wina, lecz jest uosobieniem sposobu życia, tożsamości zbiorowej oraz więzi z terytorium. Unijny pakiet dotyczący wina powinien zatem mieć na celu nie tylko zapewnienie konkurencyjności i zachęcanie do inwestycji, lecz także podkreślenie synergii między gospodarką, środowiskiem i kulturą, by utrzymać tę tkankę społeczną i kulturową jednoczącą obywateli. Przyczyni się to do wzmocnienia ducha regionów produkcji wina oraz do zapewnienia temu legendarnemu sektorowi zrównoważonej przyszłości.

1.2. Zwraca uwagę na kulturowe znaczenie wina w UE i wzywa Komisję Europejską do ochrony kultury winiarskiej poprzez skuteczne wsparcie realizacji programów, które pomagają zwiększyć świadomość konsumentów na temat świadomej i odpowiedzialnej konsumpcji wina.

1.3. Popiera wniosek Komisji Europejskiej, który ma na celu wyposażenie europejskiego sektora wina w lepsze narzędzia pozwalające stawić czoła licznym wyzwaniom wskazanym przez grupę wysokiego szczebla ds. polityki w zakresie wina.

1.4. Domaga się, aby wsparcie polityczne było połączone z ambitnym budżetem na konkretne interwencje w sektorze wina.

1.5. Podkreśla znaczenie opracowania programów edukacyjnych, a także projektów badawczo-rozwojowych, które będą towarzyszyć inicjatywom przedsiębiorstw sektora wina i inicjatywom jego pracowników, tak by wspierać przedsiębiorstwa sektora wina i jego pracowników w trwającej transformacji sektora.

1.6. Podkreśla, że zalecenia grupy wysokiego szczebla i wniosek Komisji Europejskiej przygotowano przed drastycznym pogorszeniem sytuacji na międzynarodowych rynkach wina w następstwie decyzji administracji Stanów Zjednoczonych o nałożeniu dodatkowych ceł na wina z UE; uważa, że w przyszłości konieczne może być dalsze wsparcie na rzecz wzmocnienia międzynarodowej konkurencyjności win z UE.

1.7. Zaleca wprowadzenie dodatkowych ulepszeń we wniosku Komisji, aby sprostać wyzwaniom stojącym przed unijnym sektorem wina oraz zapewnić zdrową, zrównoważoną i konkurencyjną gospodarkę winiarską w perspektywie długoterminowej.

1.8. Zgadza się co do tego, że przyszłe strategie sadzenia powinny pomóc w dostosowaniu potencjału produkcyjnego do popytu rynkowego. Uważa zarazem, że wykaz ograniczeń wyszczególnionych we wniosku Komisji Europejskiej jest zbyt restrykcyjny i może nie być kompatybilny ze wszystkimi sytuacjami.

1.9. Z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący przedłużenia ważności zezwoleń przyznanych na ponowne nasadzenia, ale zaleca ograniczenie ich ważności do sześciu lat, aby umożliwić jasne planowanie zarządzania potencjałem w zakresie jednolitego chronionego oznaczenia pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych.

1.10. Pochwala zatwierdzenie krajowych płatności za dobrowolne zielone zbiory i dobrowolne karczowanie produkcyjnych winnic jako dodatkowych narzędzi zarządzania podażą, biorąc pod uwagę, że usuwanie nadwyżek wina z rynku przed jego wyprodukowaniem jest opłacalne.

1.11. Z zadowoleniem przyjmuje wniosek dotyczący uregulowania na szczeblu UE używania niektórych terminów – powszechnie stosowanych i w związku z tym dobrze rozumianych przez konsumentów – w odniesieniu do prezentacji produktów o obniżonej zawartości alkoholu; proponuje uzupełnienie tego wniosku o szereg innych terminów i warunków, jak określono w poprawkach 1 i 3 (poniżej).

1.12. Nie popiera wprowadzenia obowiązku stosowania określenia „wyprodukowano w drodze dealkoholizacji" w prezentacji win odalkoholizowanych i częściowo odalkoholizowanych.

1.13. Zaleca, zgodnie z poprawką 2, włączenie do rozporządzenia odniesienia do istniejącego symbolu lub piktogramu, który należy stosować w pozbawionej elementów językowych identyfikacji elektronicznych środków przekazywania informacji stosowanych na etykiecie. Ponadto, w celu lepszego zrozumienia przez konsumentów, EKES proponuje, by wartość energetyczna była umieszczana w pobliżu tych środków elektronicznych.

1.14. Zaleca zniesienie obowiązku podawania wykazu składników i informacji o wartości odżywczej w przypadku wywozu unijnych win poza UE, ponieważ wymogi te różnią się w poszczególnych krajach.

1.15. Proponuje rozszerzenie zakresu uprawnień przyznanych Komisji Europejskiej, aby umożliwić jej opracowanie – w drodze aktów delegowanych i po gruntownych konsultacjach z odpowiednimi organizacjami zawodowymi i grupami ekspertów – dalszych przepisów dotyczących (i) stosowania środków elektronicznych do przekazywania obowiązkowych i dobrowolnych informacji oraz (ii) formy i układu informacji przekazywanych drogą elektroniczną.

1.16. Zaleca wyjaśnienie, że przepisy określające obowiązkowe informacje, które należy podawać w tym samym polu widzenia, mają zastosowanie tylko raz – pozwoli to zapobiec sytuacji, w której wszystkie obowiązkowe określenia należy powtórzyć na przedniej etykiecie, gdy są na niej podane określenia „chroniona nazwa pochodzenia" lub „chronione oznaczenie geograficzne" lub nazwa ChNP/ChOG.

1.17. Proponuje, aby całkowita wysokość płatności dostępna w danym państwie członkowskim w danym roku na płatności krajowe na rzecz destylacji i zielonych zbiorów nie przekraczała 15 % zamiast proponowanych 20 %. Ponadto Komitet proponuje włączenie dobrowolnego karczowania do środków objętych tymi ograniczeniami.

1.18. Proponuje, aby beneficjenci płatności z tytułu destylacji w sytuacji kryzysowej nie byli kwalifikowani do żadnego innego wsparcia dla wina przez okres półtora roku.

1.19. Zaleca, aby do aromatyzowanych produktów sektora wina stosować dokładnie takie same przepisy dotyczące środków elektronicznych stosowanych na etykietach jak w przypadku win.

1.20. Proponuje, aby w odniesieniu do aromatyzowanych odalkoholizowanych lub częściowo odalkoholizowanych aromatyzowanych produktów sektora wina wprowadzić przepisy, zgodnie z którymi aromat może nadawać cechy organoleptyczne podobne do cech wina, aby zagwarantować tym nowym produktom pewność prawa.

1.21. Z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji Europejskiej dotyczący popularyzacji turystyki winiarskiej, ale proponuje rozszerzenie tego wsparcia na przedsiębiorstwa zajmujące się produkcją wina, aby dostosować ich obiekty do wizyt związanych z turystyką winiarską i ich promowania, a także realizować programy łączące wino z gastronomią. Wsparcie UE dla przedsiębiorstw winiarskich powinno sprzyjać wzmocnieniu lokalnej lub regionalnej tożsamości winiarskiej i zwiększać synergie wynikające ze współpracy między lokalnymi przedsiębiorstwami winiarskimi.

1.22. Proponuje zniesienie ograniczeń czasowych dotyczących działań promocyjnych mających na celu konsolidację udziału w rynku.

1.23. Proponuje, aby w odniesieniu do działań promocyjnych i komunikacyjnych w państwach trzecich przeprowadzono przegląd z myślą o uproszczeniu procedur składania wniosków i uzasadnień, aby ułatwić dostęp do pomocy, zmniejszyć obciążenia administracyjne i poprawić skuteczność wdrażania odpowiednich środków.

1.24. Z zadowoleniem przyjmuje potencjalne zwiększenie do 80 % pomocy finansowej UE na koszty inwestycyjne związane z łagodzeniem zmiany klimatu i przystosowaniem się do niej.

1.25. Proponuje, aby w przypadku wystąpienia wyjątkowych okoliczności na rynkach eksportowych na całym świecie lub kryzysu, który dotknąłby rynki państw trzecich składające się na ponad 15 % wywozu win z UE, unijna pomoc finansowa na działania promocyjne i komunikacyjne została zwiększona do 80 % wydatków kwalifikowalnych.

2. **OBJAŚNIENIA**

Argumenty na poparcie zaleceń 1.1–1.7 dotyczących konieczności przedstawienia wniosku dotyczącego pakietu w zakresie wina i jego ogólnej treści

2.1. EKES popiera wniosek dotyczący pakietu w zakresie wina, którego celem jest sprostanie następującym wyzwaniom stojącym przed unijnym sektorem wina: po stronie popytu – utrzymująca się długoterminowa tendencja do znacznego spadku konsumpcji oraz zmiana preferencji konsumentów spowodowana przemianami społecznymi; po stronie produkcji – rosnąca niepewność co do wielkości produkcji w poszczególnych latach spowodowana zmianą klimatu oraz częstszymi i intensywniejszymi zdarzeniami meteorologicznymi.

2.2. Od czasu opublikowania wniosku Komisji Europejskiej sytuacja w sektorze wina uległa dalszemu pogorszeniu. Od 5 kwietnia produkty winiarskie podlegają dodatkowym cłom na rynku amerykańskim, który jest zdecydowanie największym odbiorcą win z UE, odpowiadającym za 28 % światowego wywozu wina z UE. Poza rynkiem amerykańskim nagły wzrost napięć i barier handlowych na całym świecie ma negatywny wpływ na perspektywy gospodarcze i konsumpcyjne na rynkach innych państw trzecich oraz powoduje ogromną niepewność zarówno dla przedsiębiorstw, jak i konsumentów, co negatywnie wpłynie na inwestycje i konkurencyjność unijnych przedsiębiorstw sektora wina.

2.3. Biorąc pod uwagę wpływ unijnego sektora wina na gospodarkę i społeczeństwo oraz jego kluczową rolę w rewitalizacji obszarów wiejskich UE, niezbędne jest zwiększenie jego długoterminowej stabilności.

2.4. Znakomita większość konsumentów spożywa wino w sposób odpowiedzialny i umiarkowany. Jednak poprzez zniesienie rozróżnienia między nadużywaniem alkoholu a świadomym i odpowiedzialnym spożyciem wina, nawet umiarkowana konsumpcja jest krytykowana. EKES uważa, że konieczne jest wdrażanie środków przewidzianych w rozporządzeniu w sprawie planów strategicznych ([2]), by podnieść świadomość konsumentów na temat odpowiedzialnej konsumpcji wina.

2.5. Komitet z zadowoleniem przyjmuje wniosek przedstawiony przez Komisję, ale uważa, że warto zmienić pakiet w zakresie wina, aby lepiej odzwierciedlał pogarszającą się sytuację i zapewnił unijnemu sektorowi wina istotną, natychmiastową pomoc i wsparcie.

Argumenty na poparcie zaleceń 1.8–1.10 i 1.17–1.18 dotyczących kontroli potencjału produkcyjnego

2.6. EKES popiera propozycję wydłużenia okresu ważności zezwoleń na ponowne nasadzenia, ale uważa, że nie należy przewidywać zbyt długiego okresu, który mógłby skomplikować średnioterminowe zarządzanie potencjałem produkcyjnym i jego planowanie w odniesieniu do chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych.

2.7. Komitet uważa, że niektóre z proponowanych ograniczeń mogą stanowić przeszkodę w osiągnięciu celu, którym jest dostosowanie potencjału produkcyjnego do popytu rynkowego, jak określono we wniosku dotyczącym art. 63 ust. 3, ponieważ sytuacja może się różnić w przypadku „regionu produkcyjnego" lub „obszaru geograficznego", w zależności od terytoriów podregionów lub rodzajów produktów (np. win białych lub win czerwonych). Ponadto pojęcie „średnich plonów" jest nieskuteczne i może prowadzić do diametralnie różnych interpretacji i sposobów ich obliczania w poszczególnych państwach członkowskich lub podmiotach gospodarczych. Chociaż obecny art. 66 ust. 3 dopuszcza już pewne ograniczenia, taki wniosek mógłby prowadzić do szeroko zakrojonych i nieproporcjonalnych ograniczeń dotyczących sposobu stosowania zezwolenia na ponowne nasadzenia. Podobnie ograniczenie ponownego sadzenia na tym samym obszarze geograficznym lub przy użyciu tej samej odmiany, metody produkcji lub w tym samym regionie produkcji może wpływać na elastyczność i wybory poszczególnych przedsiębiorstw w zakresie dostosowania się do popytu rynkowego, w szczególności w odniesieniu do nowych produktów. Z drugiej strony EKES proponuje wprowadzenie ograniczenia, tak aby beneficjenci płatności z tytułu destylacji w sytuacji kryzysowej nie byli kwalifikowani w ramach żadnego innego programu wsparcia sektora wina przez okres półtora roku.

2.8. Komitet popiera położenie szczególnego nacisku na dobrowolne zielone zbiory w uzasadnionych przypadkach kryzysu jako opłacalny środek kontroli potencjału produkcyjnego.

([2]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2115 z dnia 2 grudnia 2021 r. ustanawiające przepisy dotyczące wsparcia planów strategicznych sporządzanych przez państwa członkowskie w ramach wspólnej polityki rolnej (planów strategicznych WPR) (Dz.U. L 435 z 6.12.2021, s. 1).

Argumenty na poparcie zaleceń 1.11–1.12 w sprawie prezentacji produktów odalkoholizowanych i częściowo odalkoholizowanych

2.9. EKES popiera uzupełnienie zasad prezentacji w odniesieniu do odalkoholizowanych i częściowo odalkoholizowanych produktów winiarskich, aby zezwolić (w przypadku win) na stosowanie i ujednolicenie terminów powszechnie stosowanych w odniesieniu do innych produktów o niskiej zawartości alkoholu i produktów bezalkoholowych, łatwo zrozumiałych dla konsumentów.

Argumenty na poparcie zaleceń 1.13–1.16 w sprawie przepisów dotyczących etykietowania wina

2.10. Zamiar Komisji Europejskiej, aby zapewnić kompletność obecnych przepisów dotyczących etykietowania elektronicznego dotyczącego identyfikacji elektronicznych środków informacyjnych jest krokiem we właściwym kierunku. Jest to zgodne z wydanym przez grupę wysokiego szczebla zaleceniem, aby umożliwić wszystkim podmiotom oszczędność czasu i kosztów związanych z fizycznymi etykietami, ułatwiając w ten sposób handel i wywóz, a jednocześnie chronić konsumentów i gwarantować im prawo do łatwego dostępu do obowiązkowych informacji. Jednak:

— ze względu na brak zharmonizowanego podejścia i konieczność ochrony jednolitego rynku istnieje pilna potrzeba opracowania systemu pozbawionego elementów językowych, opartego na piktogramach lub symbolach służących do identyfikacji środków elektronicznych. W związku z tym kluczowe znaczenie ma bezpośrednie wprowadzenie do aktu podstawowego konkretnych zharmonizowanych warunków rozwiązania pozbawionego elementów językowych;

— ze względu na trudności, jakie napotykają przedsiębiorstwa sektora wina w ustaleniu, kiedy i czy przepisy państwa trzeciego nie pozwalają na stosowanie unijnych przepisów dotyczących podawania wykazu składników i informacji o wartości odżywczej lub czy odbiegają one od unijnych przepisów w tym zakresie, lepszym rozwiązaniem jest zniesienie wymogu podawania tych informacji w przypadku wywozu win z UE do państw trzecich.

Argumenty na poparcie zaleceń 1.19 i 1.20 w sprawie aromatyzowanych produktów sektora wina

2.11. Przepisy dotyczące produkcji i prezentacji aromatyzowanych produktów sektora wina powinny odzwierciedlać i uwzględniać, w stosownych przypadkach, zmiany w przepisach dotyczących produkcji i prezentacji win.

Argumenty na poparcie zaleceń 1.21–1.25 dotyczących udoskonalenia przepisów dotyczących interwencji w sektorze wina

2.12. Chociaż działania promocyjne i komunikacyjne są jednymi z głównych narzędzi radzenia sobie z obecnym kryzysem w sektorze wina, podmioty sektora nie są w stanie wykorzystać ich w jak największym stopniu ze względu na złożone ramy regulacyjne. EKES proponuje dalsze ułatwianie wdrażania tych narzędzi poprzez:

— wyeliminowanie jednej z głównych przeszkód w ich pełnej skuteczności, a mianowicie ograniczenia czasowego nałożonego na działania promocyjne mające na celu konsolidację udziału w rynku. Proponowany okres wsparcia dla działań promocyjnych mających na celu konsolidację rynków zbytu w państwach trzecich jest nadal bardzo restrykcyjny;

— zaproponowanie przeglądu przepisów, które utrudniają podmiotom działającym w sektorze wina realizację programów promocyjnych.

2.13. Biorąc pod uwagę, że wytwórnie wina są ostatnim ogniwem łańcucha produkcji i miejscami faktycznie odwiedzanymi przez turystów, istotne jest, aby środki podejmowane przez przedsiębiorstwa sektora wina w celu dostosowania ich obiektów do prowadzenia lub promowania turystyki winiarskiej wchodziły w zakres środków otrzymujących unijne wsparcie. Wsparcie należy jednak rozpatrywać całościowo, ponieważ turystyka winiarska wymaga nowych umiejętności w przedsiębiorstwach winiarskich, zwłaszcza w działalności rodzinnej. Niezbędne jest doskonalenie umiejętności właścicieli i pracowników winnic poprzez programy edukacyjne oparte na przyswajaniu najlepszych praktyk. Zważywszy na pozytywny efekt mnożnikowy, który może wyniknąć z włączenia turystyki winiarskiej do skoordynowanej sieci, konieczne jest uwzględnienie działań wspólnotowych, które zwiększają atrakcyjność winnic dla konsumentów w skali regionu produkcji wina. Dlatego też podejście UE do wsparcia powinno uwzględniać te elementy, aby umożliwiać rzeczywistą synergię na szczeblu lokalnym i zwiększać atrakcyjność turystyki winiarskiej w połączeniu z dbałością o zachowanie autentyczności regionów produkcji wina.

3. **PROPONOWANE ZMIANY DO WNIOSKU USTAWODAWCZEGO KOMISJI EUROPEJSKIEJ**

Poprawka 1

powiązana z zaleceniem 1.9 – [art. 119 ust. 1 lit. a) Rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, art. 1 pkt 5 COM(2025) 137 final]

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka EKES-u
(i) określenie „bezalkoholowy", jeżeli rzeczywista zawartość alkoholu produktu nie jest większa niż 0,5 % obj.; określenie „0,0 %", jeżeli rzeczywista zawartość alkoholu produktu nie jest większa niż 0,05 % obj.;	(i) określenie ***„odalkoholizowany", „bez alkoholu" lub*** „bezalkoholowy", jeżeli rzeczywista zawartość alkoholu produktu nie jest większa niż 0,5 % obj.; ***ewentualnie może być ono opatrzone określeniem*** „0,0 %", jeżeli rzeczywista zawartość alkoholu produktu nie jest większa niż 0,05 % obj.;
(ii) określenie ***„niskoalkoholowy"***, jeżeli rzeczywista zawartość alkoholu produktu jest większa niż 0,5 % obj. i znajduje się ***co najmniej 30 %*** poniżej minimalnej rzeczywistej objętościowej zawartości alkoholu w danej kategorii przed dealkoholizacją;	(ii) określenie ***„częściowo odalkoholizowany", „o niskiej zawartości alkoholu", o „obniżonej zawartości alkoholu"***, jeżeli rzeczywista zawartość alkoholu produktu jest większa niż 0,5 % obj. i znajduje się poniżej minimalnej rzeczywistej objętościowej zawartości alkoholu w danej kategorii przed dealkoholizacją.";

Uzasadnienie

Poprawka ma na celu zapewnienie niezbędnej elastyczności w prezentacji i sprzedaży tych nowych produktów oraz usunięcie zbędnych kryteriów „30 %", aby uniknąć tworzenia luki prawnej w odniesieniu do produktów winiarskich.

Przepisy unijne dotyczące wprowadzających w błąd informacji i reklam regulują już wszelkie przypadki niejasności dla konsumentów.

Poprawka 2

powiązana z zaleceniem 1.11 – [art. 119 Rozporządzenia (UE) nr 1308/2013]

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka EKES-u
	6 (nowy). Przy przekazywaniu informacji o wartości odżywczej lub wykazu składników zgodnie z ust. 4 i 5 tego artykułu oraz innych obowiązkowych lub dobrowolnych oznaczeń określonych w przepisach unijnych lub krajowych środki elektroniczne: ***i. są wolne od elementów językowych i oznaczone za pomocą międzynarodowego piktogramu lub istniejącego symbolu ISO; oraz*** ***ii. figurują w niewielkiej odległości od wartości energetycznej.*** ***Etykiety wina, na których stosuje się inne sposoby prezentacji środków elektronicznych, mogą być nadal wprowadzane do obrotu do wyczerpania zapasów.***

Uzasadnienie

W poprawce objaśniono, że identyfikacja środków cyfrowych musi opierać się na zharmonizowanym rozwiązaniu pozbawionym elementów językowych, aby zapewnić swobodny przepływ produktów winiarskich.

Poprawka 3

powiązana z zaleceniem 1.9

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka EKES-u
Produkty sektora wina należące do kategorii określonych w pkt 4 ***i*** 7 można również uzyskać, ***odpowiednio***, w drodze drugiej fermentacji lub poprzez dodanie dwutlenku węgla do win odalkoholizowanych lub częściowo odalkoholizowanych, o których mowa w pkt 1.	„Produkty sektora wina należące do kategorii określonych w pkt 4, ***5, 6,*** 7, ***8 i 9*** można również uzyskać, w drodze drugiej fermentacji lub poprzez dodanie dwutlenku węgla do win odalkoholizowanych lub częściowo odalkoholizowanych, o których mowa w pkt 1.

Uzasadnienie

Poprawka ta ma na celu wyjaśnienie, że elastyczność technologiczna mająca zastosowanie do odalkoholizowanych win musujących i gazowanych win musujących obejmuje również wina półmusujące, gazowane półmusujące i aromatyczne gatunkowe.

Bruksela, dnia 17 lipca 2025 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Oliver RÖPKE